

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἰανουάριος – Ἀπρίλιος 2026

Ἰανουάριος.

Κυριακή 4η Ἰανουαρίου 2026

Κυριακή πρό τῶν Φώτων.

(Μρ. 1, 1 – 8).

«ἐγένετο Ἰωάννης...» (Μρ. 1, 4)

Εὐλογημένος ἀντικομφορμισμός. Αὐτός θά
μποροῦσε νά εἶναι ὁ τίτλος τῆς σημερινῆς
Κυριακῆς. Διανύουμε τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ

νέου ἔτους καί ἀπολαμβάνουμε τό ἐορταστικό κλίμα τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου. Αὐτή ἀκριβῶς τήν περίοδο τῆς εὐμάρειας καί τῆς κατανάλωσης, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει ἕνα πρόσωπο πού πηγαίνει κόντρα στίς φόρμες τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος. Προβάλλει τόν μεγαλύτερο ἀντικομοφομιστή τῆς ἀνθρωπότητας.

«Ἐγένετο Ἰωάννης» μᾶς λέγει τό ἱερό κείμενο. Ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ὁ προφήτης γιά τόν ὁποῖο μίλησαν οἱ προφῆτες. Εἶναι τό πρόσωπο τό ὁποῖο ἐγκωμιάστηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό ὡς ὁ μεγαλύτερος ἄνδρας πού βγῆκε ἀπό ἀνθρώπινη μήτρα. Εἶναι ὁ αὐγερινός πρίν ἀπό τόν ἥλιο. Εἶναι τό γλυκοχάραμα πρίν τήν ἀνατολή. Εἶναι ἡ φωνή τῆς ἐρήμου, πού δροσί-ζει τήν ἔρημο τῆς πολύβουης κοινωνίας. Εἶναι ὁ ὁδοδείκτης, πού ἐτοιμάζει καί δείχνει τήν ὁδό τοῦ Κυρίου. Εἶναι αὐτός πού κάνει εὐθεῖες τίς τεθλασμένες ἀναζητήσεις καί σκέ-

ψεις τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι αὐτός πού ὡς φράγμα στήν ἁμαρτία κηρύττει τή μετάνοια.

«Ἐγένετο Ἰωάννης». Μπροστά μας στέκει ἓνα πρόσωπο πού μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ ἐλεύθερα ὅλες τίς ἀπαιτήσεις καί τίς συμπεριφορές ἑνός κοινωνικοῦ συνόλου φυλακισμένου στό σκοτάδι τοῦ κακοῦ καί τῆς ἄρνησης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰωάννης εἶναι μία στιβαρή προσωπικότητα, πού ἀρνεῖται νά ἀκολουθήσει τή νοοτροπία, τούς κανόνες καί τίς ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας. Εἶναι ἓνας διαχρονικός ἀντικομορμιστής, πού δέ διστάζει νά γίνεи ἡ ἐξαίρεση στόν κατήφορο τῶν πολλῶν. Δέ διστάζει νά βιώσει τήν ἀπόρριψη, ὅταν ἐλέγχει τίς ἔνοχες πράξεις τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ Ἰωάννης, ὡς ἓνας εὐλογημένος ἀναρχικός, δέν γκρεμίζει τίς ἀρχές ἀπό ἐσωτερικά συμπλέγματα καί ἀπωθημένα κατωτερότητας, ἀλλά γκρεμίζει τήν ἀρχή τοῦ κακοῦ, πού εἶναι ἡ ἁμαρτία.

Παρουσιάζεται ο Ιωάννης ως ένας άντρας γεμάτος ιδιαιτερότητες. Ντύνεται ιδιαίτερα, τρώει ιδιαίτερα, ζει ιδιαίτερα, διδάσκει ιδιαίτερα. Τό σύνολο τῆς ιδιαιτερότητάς του δέν τόν κάνει περίεργο, τόν κάνει μοναδικό. Ζεῖ μόνος, ἀλλά ἀγαπάει τούς πάντες. Ζεῖ στήν ἔρημο, ἀλλά συναναστρέφεται ἀμέτρητα πλήθη. Ζεῖ μέ καθαρότητα καί ἀρετή, ἀλλά δέν ἐθελοτυφλεῖ στή βρωμιά καί στήν ἁμαρτία. Βλέπει γύρω τήν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά προετοιμάζει μέ τή μετάνοια τούς ἀνθρώπους, γιά νά γνωρίσουν τόν Θεό. Μέσα στόν ἐγωισμό, πού ὑπάρχει παντοῦ, ἐπιλέγει τήν ταπείνωση. Ἀντί νά προβάλλει στούς ἄλλους τόν ἑαυτό του, προβάλλει στόν κόσμο τόν Θεό του.

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίνει τό σύνθημα τοῦ εὐλογημένου ἀντικομπορμισμού. Ζοῦμε σέ μία κοινωνία πού μᾶς ἐπιβάλλει συγκεκριμένους κανόνες συμπεριφορᾶς, συγκεκριμένο

τρόπο σκέψης καί πολύ καλουπωμένο τρόπο
 ζωῆς. Πέρα ἀπό τούς νόμους καί τούς κανόνες,
 πού ὑπάρχουν γιά νά κάνουν τήν καθημερινό-
 τητά μας ὁμαλή καί ὁμορφη, ἔχουμε
 υἱοθετήσει καί ἀμέτρητους ἄλλους κανόνες,
 πού μᾶς δυσκολεύουν καί μᾶς ἀλλοιώνουν χω-
 ρίς νά τό καταλαβαίνουμε. Τό πῶς ντυνόμα-
 στε, τό πῶς διασκεδάζουμε, τό τί τρῶμε, τό
 πῶς μιλάμε, ἀκόμη καί τό τί σκεπτόμαστε δέν
 καθορίζεται ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους. Καθορίζε-
 ται ἀπό τάσεις καί φόρμες πού δέν τολμᾶμε
 νά τίς σπάσουμε, γιά νά μήν ὑποστοῦμε τήν
 ἀπόρριψη τῶν πολλῶν. Δυστυχῶς αὐτό συμ-
 βαίνει καί μέσα στόν ἐκκλησιαστικό μας βίο.
 Σάν θύματα μιᾶς ἐκκοσμίκευσης τελοῦμε
 ἀκόμη καί τά μυστήρια τῆς πίστεως μας ὡς κοι-
 νωνικά γεγονότα καί ὡς ἀνούσιες καί κουρα-
 στικές ἐορταστικές ἐκδηλώσεις. Ἔρχεται,
 ὅμως, σήμερα ὁ Ἰωάννης νά μᾶς καλέσει σ'

έναν ευλογημένο αντικοφορμισμό. Μᾶς καλεῖ
 νά μή φοβηθοῦμε νά γίνουμε ἡ ἐξαίρεση. Νά
 μή διστάσουμε νά δραπετεύσουμε ἀπό τή νοο-
 τροπία τῆς ἁμαρτίας. Νά μή συμβιβαστοῦμε
 μέ τό βόλεμα. Νά μήν ἀκολουθήσουμε τό κο-
 πάδι στόν κατήφορο τοῦ σκότους. Νά γίνουμε
 τά παιδιά τοῦ Θεοῦ. Νά μιλήσουμε μέ τή ζωή
 μας, ὅταν ὅλοι μιλοῦν μέ τά ἄδεια τους λόγια.
 Νά προσευχηθοῦμε, ἀντί νά διαλογιστοῦμε. Νά
 καθοδηγηθοῦμε ἀπό πνευματικό πατέρα, ἀντί
 νά ἀκοῦμε τίς θεωρίες τοῦ κάθε ἐντός
 εἰσαγωγικῶν «εἰδικοῦ». Νά ψάξουμε τό θέλη-
 μα τοῦ Θεοῦ στά μεγάλα διλήμματα τῆς κα-
 θημερινότητας. Νά ἐναποθέσουμε τή ζωή μας
 ὅχι στά κατορθώματα τῆς τεχνολογίας ἀλλά
 στήν πρόνοια καί στήν ἀγάπη Ἐκείνου πού
 φόρεσε τή σάρκα μας, ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ. Νά
 πάψουμε νά παίρνουμε ἀξία ἀπό αὐτά πού
 ἔχουμε, ἐπειδή ἔχουμε ἀξία γι' αὐτό πού

εΐμαστε. Νά μήν παραδώσουμε τή σκέψη καί τή λογική στίς μηχανές, διότι τό αντίτιμο θά εΐναι ακριβό. Νά μήν παραδώσουμε «γιά τό καλό μας» τήν ἐλευθερία σέ ἄγνωστα κέντρα, διότι ἔτσι θά ἀπεμπολήσουμε τήν ἀνθρωπιά μας. Νά μήν ντρεπόμαστε γιά τή σχέση μας μέ τόν Χριστό. Αὐτός εΐναι ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀγαπᾶμε Ἐκεῖνον, γινόμαστε κι ἐμεῖς ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Νά μή χάσουμε τή χαρά, διότι τίποτε δέν ἀξίζει ὅσο αὐτή.

Σ' ἓναν τέτοιο εὐλογημένο ἀντικομπορμισμó μᾶς ὁδηγεῖ σήμερα ὁ Ἰωάννης. Μαζί του ἄς γίνουμε τό ἅλας τῆς γῆς, τό φῶς τοῦ κόσμου, τό προζύμι τῆς κοινωνίας, οἱ μικροί πρόδρομοι τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἔχει ἀληθινό νόημα ἡ ζωή μας καί νά δοξαστοῦμε ὅπως κι ἐκεῖνος ἀπό τόν ἐνανθρωπήσαντα Κύριο. Ἀμήν.